

St. Paul

Menighetsblad nr. 1
Mars 2015

· Det nye orgelet
· Registrering
· Påskemessene

s. 2 · Påskefeiring i Polen
s. 3 · Salmeskatten
s. 6 · Menighetsfesten

s. 8
s. 10
s. 12

· Sta Teresa av Avila s. 14
· Caritas s. 16
· Den gode hyrde kurs s. 22

ORGELET KOMMER!

Det nærmer seg nå tiden for at det nye orgelet skal settes opp i vår kirke. Det skal skje i begynnelsen av juni. Men først må det gamle orgelet tas ned, og så må orgelgalleriene ombygges og forsterkes, slik at de tåler vekten av det nye orgelet og gir plass til spillepult og kor.

I uken etter Påske begynner demonteringen av det nåværende instrumentet. Det hele må pakkes og transporteres til et lager på Østlandet, inntil det skal restaureres og settes opp i den nye St. Gudmunds kirke som nå er under bygging på Jessheim.

Det betyr at vi må stenge St. Paul kirke 7. til 8. april, altså i uken etter Påske. I denne tiden kan vi holde hverdagsmessene i kapellet på Florida.

Deretter begynner ombyggingen av galleriene så snart som mulig. Det øverste galleriet må forsterkes og blir litt forkortet. Det skal gi plass for piper og orgelprospekt. Det nederste galleriet blir senket litt og bygget litt frem i kirkerommet så man får plass til spillepulten og kor.

I tillegg blir det såkalte Josefskapellet (over arkadene på høyre side i kirken) som bare tjener som lagerrom, tømt. Det skal gi plass for flere piper.

Byggearbeidene vil pågå i vanlig arbeidstid. Dvs. at vi kan fortsette å bruke kirken til messer om kvelden og også i helgene. Trappene og galleriene vil bli kledt inn i plast, for at ikke kirken skal bli full av støv. Men det vil ta bort litt plass bakerst i kirken. Det vil også bli satt opp en slags tunell fra inngangsdøren for at ikke folk skal få evt. fallende gjenstander i hodet. Vi håper at ombyggingen skal være ferdig til 20. mai.

Det nye orgelet kommer til Bergen 3. juni og fra 9. til 13. juni blir det tatt inn i kirken og heist på plass. Monteringen skal være ferdig til 30. juni. I juli måned starter arbeidet med intonasjon, og så må orgelet hvile i en måneds tid for at alt skal sette seg og bli stabilt.

I denne tiden kan vi bruke kirken til gudstjenester som normalt på kveldene og i helgene men ikke på dagtid.

Til gudstjenesteb bruk vil det bli satt opp et elektronisk orgel ved Josef-utgangen. Dette skal senere komme til kapellet på Florida. Hvis alt går etter planen, vil orgelet være spillbart fra august måned.

Orgelinnvielsen er planlagt til den 1. november. Da er biskopen invitert for å foreta innvielsen og Olivier Latry, domorganist i Notre Dame i Paris, og Anders Johnsson fra Malmø, som har vært konsulent for orgelprosjektet, vil spille. St. Paulkoret, menighetens eget kor, under ledelse av vår organist, Amund Dahlen, vil synge.

Vi håper at det nye orgelet, som opprinnelig ble bygget av firmaet Casavant i Quebec i Canada i 1919, og som blir restaurert dels hos Casavant og dels hos Åkermann & Lund i Stockholm, vil bidra til å forskjønne liturgien og gi mange fine opplevelser, både åndelig og musikalsk.

Ennå er ikke orgelprosjektet fullfinansiert, men jeg håper at menigheten vil støtte opp om det, også finansielt. Gaver kan gis direkte til menighetens orgelkonto: 3624.27.59537.

I FORVENTNINGS GLEDE

DERES SOGNEPREST DOM ALOIS

MEDLEMSREGISTRERINGEN

Kjære menighet!

En meget alvorlig sak som opptar veldig mange katolikker, og andre, for tiden, er registrerings-saken. Den er blitt smertefull aktuell etter at presen er kommet med det ene skandaleoppslaget etter det andre.

Det ligger fast at Den katolske kirke i Norge har registrert utenlandske katolikker på en måte som er i strid med norsk lov. Dette er vi blitt pålagt å rydde opp i, noe som er skjedd i flere måneder alt og som vil fortsette enda lenger. Det er blitt sendt ut 80.000 brev til mennesker som er blitt registrert som medlemmer av Den Katolske Kirke i Norge etter 2010, og som gjelder som ubekreftede medlemmer fordi de (ikke alle, men en stor del av dem) ikke har gitt sitt samtykke til å bli registrert. Det er kommet inn 15.000 skriftlige svar og av dem ville 3000 ikke være registrert som katolikker. Alle dem, som ikke har svart på brevet, prøver man nå å nå per telefon. Det sitter folk i bispedømmet og rundt om i mange menigheter og ringer til disse «uavklarte» katolikkene.

De det gjelder er i hovedsak polske og litauiske innvandrere; det er de som har sørget for den raske veksten i de siste årene. Der er også mindre tall av andre nasjonaliteter.

Det viser seg at man klarer å få kontakt med ca. 80% av dem man ringer til. Noen har ikke telefon, noen er flyttet til ukjent adresse, noen er reist fra landet igjen. Men av de litauere og polakker som man får svar fra, sier 90% at de er katolikker og ønsker å være registrert. Tallet er lavere 60% for europeere eller latinamerikanere, men antallet er ikke så stort, så det utgjør ikke så mange.

Så er de altså katolikker, de aller fleste av dem som er blitt registrert på ulovlig vis. De har ikke visst at praksisen er slik i Norge, at de aktivt må registrere seg som medlemmer i Kirken, og når de blir spurt, er de positive til å la seg registrere. Beklageligvis er også noen blitt registrert som ikke er-, eller ikke vil være katolikker. Det har biskopen beklaget på det sterkeste.

Det var i utgangspunktet nesten 40% av de registrerte som gjaldt som usikre. Gjennom opprydningsaksjonen er det nå bare 19%. For

vår menighet gjaldt det til å begynne med nesten 7000 av medlemmene, nå er det 2816 (per 24.2.) av totalt 17.801, dvs. 15.82%. Vi har noen fra Polen og Litauen som hjelper oss med å ringe.

I tillegg går vi igjennom kirkebøkene for å rette opp eventuelle feil. Dette fører til at vi oppdager mange katolikker som ikke er blitt registrert. Det er faktisk ganske mange katolikker i landet og i Bergen, som er aktive i menigheten, men som aldri er blitt registrert som medlemmer. En positiv sideeffekt av denne registreringssaken er at vi blir flinkere og mer nøyaktige til å registrere og at systemene for registrering forbedres.

Dette er en alvorlig og viktig sak. For det første fordi vi må ordne opp i registreringssystemet, slik at vi ikke gjør noe som er imot norsk lov, dernest for at vi må bli flinkere til å registrere. Det er viktig for økonomien i Kirken. Det tilskuddet fra stat og kommune som medlemskapet fører til, er blitt bispedømmets og menighetens viktigste inntektskilde. Siden vi øker slik i medlemstall, øker også kostnadene sterkt. Vi trenger flere prester, som må lønnes og som må ha et sted å bo; vi må bygge flere kirker for å romme de troende; vi må leie flere kirker og lokaler for å feire gudstjenester og holde katekese. Og så er det viktig at vi vet om våre troende slik at vi kan ha kontakt med dem, invitere barna til dåp, førstekommunion og konfirmasjon.

I denne vanskelige situasjon er det viktig at vi alle støtter lojalt opp om Kirken, både når det gjelder arbeidet med å rydde opp i det som har vært galt men også når det gjelder å registrere nye katolikker. Snakk med folk og våg å spørre om de er katolikker og om de er registrert i menigheten.

Vi må ikke miste motet eller la troen svekkes av det som er skjedd, men heller la den renselse som vi nå må gå igjennom tjene til å styrke troen.

*Med ønske om en god
fastetid og gjennomgang til
påskens glede,*

DERES SOGNEPREST

DOM ALOIS

ALLE GUDS BARN I ST. PAUL MENIGHET

AV LEDER FOR MENIGHETSRADET EWA BIVAND

I Pastoralplanen for OKB som biskop Eidsvig signerte for et år siden står det bl.a. at når religionsfriheten ble vedtatt i stortinget i 1845 var den katolske kirke «likevel et fremmedelement i det norske og det var i overveiende grad utlendinger som utgjorde Kirken». Samtidig var det et ønske om å vende tilbake til røttene og gjen-skape norsk katolsk identitet. Ironisk nok, da dette målet nesten ble oppnådd, i flg. P. Raulins bok om Oslo katolske bispedømme, Arv og fornyelse (1976), begynte det å strømme nye utlendinger til Kirken - fra Chile, Sri Lanka, Vietnam og Filippinene. Og det eksploderte etter 2004 med arbeidsinnvandring fra EU landene.

I dag er den katolske kirke ikke lenger et fremmedelement i det norske men det er fortsatt utlendinger som i overveiende grad utgjør denne Kirken. Og vår menighet er ikke et unntak. I oktober 2014 var det katolikker fra over 130 land som sognet til St. Paul. Den største gruppen er født i Polen og er dobbelt så mange som antall katolikker født i Norge (inkl. barn av utenlandske foreldre). De andre store og aktive gruppene med flere hundre medlemmer, er våre tradisjonelle nasjonale grupper som har messe på sitt språk en søndag i måneden. Noen andre får en tilreisende prest fra utlandet bare et par ganger i året. Det er også mange som aldri kan høre sitt språk i messen men som kommer til St. Paul kirke til messe på norsk eller på engelsk, selv om det ikke er deres morsmål. Det er troen deres som gir dem styrke og mot.

Pastoralplanen presiserer at «flernasjonaltet er først og fremst en stor rikdom for alle Kirkens medlemmer». Denne rikdommen ser vi i vår menighet, selv om vi ikke er alltid klar over den. Vi ser oss samlet i høymessen og andre høytider, vi feirer sammen Paulus omvendelses

dag og Kristilegemes prosesjon men til daglig vet vi lite om hverandres religiøse aktiviteter. Og de er mange: ministranter, sanggrupper, katekese for barn og ungdom på eget språk - som supplement til menighetens katekese på norsk, voksen katekese, bønnegrupper som samles både i Kirken og også hjemme i forskjellige bydeler, rosenkransgrupper, den hellige Josefguppe for menn og Mariagrupper for kvinner, bibelgrupper for ungdom og voksne, ekteskapskurs og familierådgivning, store og små retretter med prester hentet fra andre deler av Norge eller fra utlandet, karitative aksjoner i egen regi eller som en del av Caritas.

I tillegg kommer nasjonale og kulturelle feiringer som vietnamesisk nyttår i februar, eller de latinamerikanske nasjonaldager i august og september eller polsk St. Andreaskveld i november. Alt dette på hvert sitt språk, som gjør det mulig å forstå Guds Ord bedre, å be dypere og å føle seg komfortabel. Det er så viktig å gi det som er viktigst - bønner - trygghet i et land hvor så mye er annerledes.

Samtidig søker de etnisk norske katolikker å finne «hva som er et genuint norsk katolsk uttrykk» og det er ikke alltid lett å finne i vår flerkulturelle kirke. Hva er da identiteten til en katolikk i St. Paul menighet? Det er vår kjærlighet til Kirken og til vår kirke, St. Paul kirke som gjør at vi står sammen, til tross for forskjellig språk-bakgrunn og til tross for våre sammensatte identiteter. Det er nettopp den hellige Paulus, menighetens skytshelgen, som sier «alle er jo Guds barn ved troen på Kristus Jesus».

ORGELPROSJEKTET VEKKER INTERNASJONAL OPPMERKSOMHET

Skiftet av orgel i kirken er ikke bare spennende for oss her i menigheten, prosjektet har også blitt omtalt i utenlandske medier. I fjor sommer skrev «The Globe and Mail», en stor kanadisk avis, en lengre artikkel om skjebnen til orgler i kirker som blir tatt ut av bruk, og om orgelfirmaet Casavant. Orgelet vårt er nevnt som et eksempel på en historie om et orgel som ser ut til å få en lykkelig utgang.

Hele artikkelen kan leses på engelsk på: <http://www.theglobeandmail.com/news/national/quebec-church-organ-gets-new-life-across-atlantic/article18475150/>

Orgelprosjektet er også blitt dekket grundig i «Kyrkomusikernas Tidning», et svensk tidsskrift for kirkemusikere. De skriver detaljert om selve orgelprosjektet vårt og har også med en artikkel om arbeidet i orgelklubben Ferdinand. «KMT nämnde, på vårkanten 2014, om ett ovan-

NY REDAKTÖR I MENIGHETSBLADET

Fra dette nummeret har Hege Askvik tatt over som redaktør for menighetsbladet etter Kari Berle Nilsen.

Hun er bosatt i Gulen kommune i Sogn og Fjordane hvor hun arbeider som dyrlege. Her har hun vært siden 1992. Som katolikk er hun ganske

fersk siden hun ble tatt opp i kirken i fjor. «Jeg er takknemlig for tips om stoff som kan passe i bladet både på telefon og epost. Både tekst og bilder som kan brukes og tips om emner vi kan skrive om er fint å få.»

lig orgelprosjekt i norske Bergen, där man importerar en begagnad Casavantorgel av årgång 1919 från Quebec City. Detta projekt har även uppmärksamats i kanadensisk och norsk press. Eftersom projektet också har svensk anknytning och handlar om nytänkande orgelpedagogik för barn följer här en utförligare beskrivning.»

Orgelklubben Ferdinand

I Bergen, knuten till St Pauls katolska kyrka, finns Orgelklubben Ferdinand. Församlingens organist, Amund Dahlen, startade orgelklubben 2004, som ett rekryteringsprojekt för att få barn och ungdomar att spela orgel. För närvarande är 33 elever, i åldrarna 8-18 år, inskrivna.

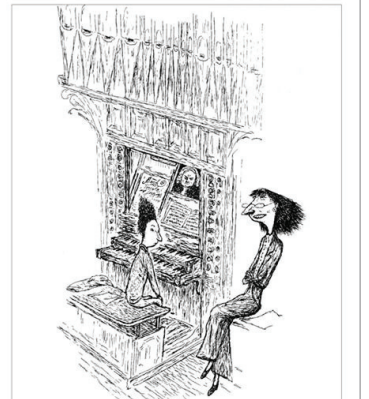
Kerstin Odeberg

Men varför namnet Ferdinand? Den tyske organisten Ferdinand Vogel var vida känd för sin orgel. Han turnerade över hela Europa och kom i mitten av 1800-talet till Bergen. Efter önskemål från borgerskapet i Bergen blev han kvar för att "lära stadens organister att spela". Med stöd från staden startade han Vogels orgelskola 1863. Orgelskolan fick stor betydelse för väldigt många. På ett sätt kan man faktiskt säga att den högre orgelutbildningen i Norge startade med Vogel. Han verkade i Bergen fram till sin död 40 år senare.

Orgelklubben Ferdinand är alltså knuten till St Pauls kyrka, men stöds också av domkyrkoförsamlingen i Bergen. Deltagargiengen i klubben är 750 kronor per termin. Klubben gör regelbundet resor för att få inspiration. De har bl.a. besökt Paris, Stockholm, London, Malmö och Wien. Lärare är Amund Dahlen, Marithei och Per Inge Hove. Amund Dahlen har hela tiden sagt att det kommer att ta 15 år innan man ser något bestående resultat av orgelklubben. Det resultat som man hittills ser är att flera av eleverna verkar som vikarier i Bergens kyrkor. En elev går musikaliskt och tänker sig troligen högre utbildning och en framtid som kyrkomusiker.

Att St Pauls kyrka, och därigenom orgelklubben, får en Casavantorgel är stort! Förtroingsvis en riktig vitamininjektion för klubben!

Vill du veta mer om Orgelklubben Ferdinand?

Hele artikkelen ble lagt ut på facebooksidene til Pipejegerne 21/1 i år. Dette er en side som anbefales alle som vil følge med på orgelprosjektet og arbeidet i orgelklubben Ferdinand. www.facebook.com/Pipejegerne

DEN STILLE UKEN OG PÅSKEN I ST. PAUL MENIGHET, HORDALAND

ST. PAUL KIRKE

Lørdag 28. mars

Kl. 18:00 Filippinsk messe

Søndag 29. mars, Palmesøndag

Kl. 09:00 Messe

Kl. 11:00 Høymesse

Kl. 13:00 Tamilsk messe

Kl. 15:00 Polsk messe

Kl. 18:00 Engelsk messe

Kl. 19:30 Polsk messe

Skjærtorsdag, 2. april

Kl. 16:00 Vietnamesisk messe

Kl. 17:00 Krypten, Filippinsk messe

Kl. 18:00 Messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien

Kl. 20:00- 24:00 Tilbedelse

Kl. 20:00 Norsk

Kl. 20:45 Vietnamesisk

Kl. 21:30 Tamilsk

Kl. 22:15 Polsk

Kl. 23:00 Filippinsk

Langfredag, 3. april

Kl. 11:30 Tamilsk korsvei

Kl. 12:00 Krypten: Filippinsk: Jesu 7 ord på korset

Kl. 15:00 Langfredagsgudstjeneste

Kl. 17:00 Vietnamesisk korsvei

Kl. 18:00 Filippinsk/engelsk korsvei

Påskeaften, lørdag, 4. april

Kl. 09:00 Velsignelse av påskematen (Polsk)

Kl. 10:00 Velsignelse av påskematen (Polsk)

Kl. 11:00 Velsignelse av påskematen (Polsk)

Kl. 12:00 Velsignelse av påskematen (Polsk)

Kl. 18:00 Vietnamesisk påskevigil

Kl. 22:00 Påskennattsliturgi

1. Påskedag, søndag 5. april

Ingen messe kl. 9:00

Kl. 11:00 Høymesse

Kl. 13:00 Vietnamesisk messe

Kl. 15:00 Polsk messe

Kl. 16:30 Tamilsk messe

Kl. 18:00 Engelsk messe

Kl. 19:30 Polsk messe

2. Påskedag, mandag 6. april

Ingen messe kl. 9:00.

Kl. 11:00 Norsk messe

Kl. 13:00 Litauisk messe

Kl. 15:00 Vietnamesisk messe

Kl. 18:00 Tamilsk messe.

MARIAS MINDE

Palmesøndag, 29. mars

Kl. 10:00 Høymesse

Skjærtorsdag, 2. april

Kl. 15:30 Tamilsk messe

Kl. 18:00 Norsk messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien

Mulighet til polsk skriftemål

Kl. 20:00 Polsk messe

Langfredag, 3. april

Kl. 15:00 Langfredagsgudstjeneste

Kl. 16:00 Polsk skriftemål

Kl. 17:00 Polsk langfredagsgudstjeneste

Påskeaften, lørdag, 4. april

Kl. 18:00 Påskevigil

Kl. 20:00 Polsk påskevigil

1. Påskedag, søndag, 5. april

Kl. 10:00 Høymesse

Kl. 11:30 Filippinsk messe

2. Påskedag, mandag, 6. april

Kl. 10:00 Norsk messe

Kl. 12:00 Polsk messe

ST. OLAVS KAPELL PÅ VOSS

Palmesøndag, 29. mars

Kl. 11:00 Engelsk/filippinsk messe

1. Påskedag, søndag 5. april

Kl. 11:00 Polsk/norsk messe

HAN ER OPPSTANDEN!

På nytt skal vi feire påskens mysterium i våre kirker. Vi startet forberedelsene til denne høytiden med å få tegnet askekors i våre panner for å bli minnet om at vi er kommet av støv og skal bli støv, eller at vi må vende om og tro på evangeliet. Vi har fastet på ulike måter, vi har avstått fra noe, og vi har kanskje gitt litt mer tid eller penger til våre medmennesker. Noen har knelt seg gjennom korsveien og har bedt om Guds miskunn over alle mennesker. Andre har bedt mer enn de pleier hjemme.

Snart avløses fastetiden av palmesøndag og den stille uke der vi gjenopplever Jesu siste måltid, hans lidelse og død, og til sist påskemorgen når det gradvis blir klart for alle dem som står Jesus nær at han hadde stått opp fra de døde.

Det var mange tegn på at Jesus hadde stått opp fra de døde: Graven var tom, Herrens engel forklarte to kvinner at Jesus var stått opp, Jesus ble sett av mange, han snakket til dem, han viste frem sårene sine, og han spiste. Like før Jesus ble tatt opp i himmelen forklarte han disiplene på nytt at hans lidelse, død og oppstandelse var en oppfyllelse av det som var skrevet i skriftene. Så ga han dem oppdraget om å forkynne evangeliet for alle folkeslag.

Disiplene og de som sto Jesus nær trodde virkelig på at Jesus var stått opp fra de døde, og fra pinsedagen av gikk de i gang med å forkynne Jesu død og oppstandelse: «Denne Jesus som dere korsfestet, ham har Gud gjort til både Herre og Mester» (Ap. gj. 2.36), sa Peter i sin tale på pinsedagen. Ingen måtte være i tvil om at Jesus døde, men at han fremdeles levde.

Selv kristenforfølgeren Saulus måtte innrømme at Jesus levde etter at han hadde sett ham med sine egne øyne ute på veien. Han tok navnet Paulus og ble en av de ivrigste til å hevde at Jesus var død, men hadde stått opp igjen: «Er ikke Kristus stått opp, da er vårt budskap tomt, og deres tro er også tom», skrev Paulus til korinterne (1. Kor 15.14).

Men også vi vanlige troende kristne må ta inn over oss at Jesus døde, men at han sto opp igjen. Riktignok sier vi at Jesus «sto opp fra de døde den tredje dag» i trosbekjennelsen i messen, men er vi egentlig som tvileren Thomas, som ville ha enda flere bevis på at Jesus levde? Vi vet at Jesus er død for våre synder, men er vi like bevisste på at han sto opp fra de døde? Vi kjenner kanskje og er glad i den korsfestede Kristus, ikke minst fordi de fleste av oss har mange krusifiks med den lidende Kristus på korset. Men kjenner vi like godt den oppstandne, seirende Kristus? Det er den seirende Kristus som sto opp fra de døde påskemorgen og som sitter ved Guds høyre hånd.

I evangeliet etter Lukas leser vi at Jesus løftet hendene og velsignet disiplene sine, og at Jesus fortsatt velsignet dem da han skiltes fra dem og ble tatt opp til himmelen (Luk 24.51). Det må bli klart for oss at Jesus virkelig har stått opp fra de døde, og at han velsigner oss i dag slik han velsignet disiplene sine.

Fra langfredag til påskedag blir vi minnet om både den korsfestede og den oppstandne Kristus, i løpet av disse dagene beveger vi oss fra mørket til lys. Korsfestelsen er lett å akseptere, men det er tro på oppstandelsen som er avgjørende for vår Kristne tro. Det er all grunn til å synge med på salmen Han er oppstanden! Halleluja! (nr 499) Vi har en Gud som har seiret over verden (Joh 16.33), og den seirende Kristus er ved vår side.

KARI BERLE NILSEN

PÅSKEFEIRING I POLEN (OG I NORGE)

AV P JANUSZ BATKO

Påskehøytiden er den eldste og viktigste høytiden i kristendommen, høytiden der vi mediterer over Frelsens mysterium. Siden det 4. århundre feirer Kirken påske den første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn, dvs. mellom 21. mars og 25. april. Mange tradisjoner og ritualer er knyttet til Påskefeiringen. Jeg ønsker i denne teksten å dele noen tradisjoner og skikker fra Polen med dere. Disse er nært knyttet til liturgien som vi kjenner fra kirken.

Fastetiden er en integrert del av Påskefeiringen – tiden vi forbereder oss til å feire Påske. Fastetiden begynner på Askeonsdag med et viktig og meningsfylt ritual – når presten drysser aske på hodene til de troende (i Norge får vi askekorset på pannen). Og sier "Fra støv er du, og til støv skal du vende tilbake." (1. Mosebok 3,19) og "Vend om og tro på Evangeliet." (Markus 1,15). Askekorsritualet er et kall til å omvende seg og kallet uttrykker seg gjennom fastebestemmelsene som de troende påtar seg. Mange troende kommer til kirkene denne dagen.

Den Stille Uken som begynner med Palmesøndag er en spesiell periode som fører oss direkte inn i Påskefeiringen. På palmesøndag minnes vi Jesu høytidelige ankomst til Jerusalem og vi tar med oss palmer som skal velsignes til kirken. Vanligvis lager man dem selv fra forskjellige grønne grener, selje, liguster, eføy, tyttebærlyng, o.l. og dekorerer dem med fargerike tørkede blomster og silkebånd. Ofte arrangerer man en slags konkurranse for den høyeste og vakreste palmen i Kirkene. Den høyeste palmen som noen gang ble laget i Polen ble målt opp i menigheten i Lipnica Murowana i nærheten av Krakow og var på hele 33,4 m. Den velsignede palmen symboliserer Guds velsignelse som beskytter husholdningen for all fare og små kors laget av palmegrener som man setter i jorda beskytter mot hagl og uår.

Påskens hellige Triduum er de viktigste da-

gene i året, dager som brukes til refleksjon, omtanke, bønn og stillhet. Det begynner med messen til minne om Herrens nattverd på Skjærtorsdag. De troende kommer til denne messen i store mengder, til messen som minner oss om innstiftelsen av Eukaristien og ordinasjonssakramentet. Etter Messen er Det Allerhelligste Sakramentet flyttet til Krypten eller et kapell og de troende våker ved Herren med bønn og tilbedelse. Kristi tilstedeværelse i hostien denne natten minner oss om Oljeberget og tiden da Jesus ble arrestert og fengslet.

Langfredag - feiringen av Herrens lidelse og død - er den eneste dagen i året uten feiring av Eukaristien. Til alle kirker i Polen og hele verden kommer de troende til Langfredagsliturgi. Evangeliet om Kristi lidelse og død blir sunget. Alle kommer knelende for å kysse, og på den måte

tilbe, Korset - vårt frelses tegn. Etter Kommunion blir det Allerhelligste Sakrament flyttet i prosesjon til Herrens Grav hvor tilbedelsesbønner pågår frem til midnatt og noen steder hele natten.

Lørdag er en dag i stillhet - man venter på den spesielle natten og Påskemorgen – Oppstandelses morgen. I den polske tradisjonen tar man med seg mat om skal velsignes mens man kommer til kirken for å besøke Kristi grav. Den skal spises til familiefrokost på Påskesøndag, Herrens Oppstandelses dag. Denne Påskematvelsignelsestradisjonen er dypt rotfestet i Polen, og de forskjellige matprodukter har sin symbolikk. Vanligvis er det Påskelam laget av sukker – symbol på den Oppstandne Kristus, egg – symbol på nytt liv, kjøttpålegg – symbol på velstand, salt – symboliserer renselsen fra synd, tradisjonell Påskecake – et symbol av allsidig kunnskap. Påskemat er plassert i fine dekorerte kurver og Påskeeggene - som har et eget navn «pisanka» - er særlig fint dekorerte. Det finnes mange forskjellige tradisjoner og teknikker når det gjelder pynting av Påskeegg. Det finnes også mange konkurranser for den vakreste «pisanka». Velsignet mat spises til Påkefrokost og påfølgende dagene i påskeoktaven.

Lørdag kveld etter solnedgang samler alle seg til Påskevigilieliturgen. Den begynner, som i hele den katolske verden, med velsignelse av ild utenfor kirken, og ilden brukes til å tenne Påskelyset som de troende tenner sine små lys fra. Sammen med Påskelyset kommer de troende inn i kirken med sine små levende lys. Påskelyset gir lys til mørket i kirken, slik som Kristus, Verdens Lys, tar vekk syndens mørke. Etter at man har sunget Påskelovsangen Eksultet så begynner Ordets

liturgi. De troende hører lesninger og salmer som forteller om de store tingene som Gud har gjort, helt fra Skapelsen av. Mot slutten av Ordets liturgi intonerer presten Halleluja. Etter evangeliet har blitt lest begynner dåpens liturgi, hvor presten ber om velsignelse av vann og alle de troende sammen gjentar sine dåpsløfter. Lysets liturgi, Ordets liturgi og dåpens liturgi leder oss inn og er nødvendige for gledens møte med den Oppstandne Kristus i eukaristien. Nattverdens liturgi begynner.

Påskevigilien avsluttes med Oppstandelsesprosesjon som er en høytidelig erklæring av Kristi Oppstandelse og en innbydelse/oppfordring til alle skapninger til å delta i Kristi triumf. I noen deler av Polen er denne prosesjonen en avslutning av Påskevigilien, men i de fleste regioner feires den Påskemorgen, vanligvis kl. 5.00.

Påskesøndag – Oppstandelses dag er en familiefest. Alle setter seg sammen til bords – til frokost som består av maten som ble velsignet dagen før. Mange steder er det tradisjon å dele det velsignede egget med hverandre. Alle deler sitt egg i så mange deler som det er folk rundt bordet og deretter går man til hverandre og ønsker hverandre alt godt og så deler man egget med hverandre – bytter eggebiter med hverandre.

For alle katolikker i Polen, som i den katolske kirken for øvrig, er Påske den viktigste høytiden. Fastetiden bekrefter dette siden veldig mange troende samler seg, ikke bare på Askeonsdag, men også deltar i Korsveien eller de mer særpolske "Bitre klager" andaktene. Alle deltar i menighetens fasteretrett. Og ved Påskens hellige Triduum – Skjærtorsdag, Langfredag og Påskelørdag er kirkene stappfulle og mange troende må stå utenfor, på kirketrappen. Det er så oppløftende at alle ønsker å være sammen med den lidende Kristus og deretter med den Oppstandne!

Den store gleden som alle opplever i Påske er best uttrykt gjennom denne hilsen som troende flest bruker Påskemorgen

– **Kristus er Oppstanden!**
– **Ja, Han er sannelig Oppstanden. Alleluja!**

SALMESKATTEN

AV ANNELINE MELLIN - OLSEN

Vi har mye å være takknemlige for, vi som er katolikker og som går til messe i St. Paul menighet. Vi lever i et samfunn med religionsfrihet, og kan praktisere vår tro i fred. Vi har et fantastisk fellesskap i menigheten vår, i all dens mangfold og fargerikdom. St. Paul menighet føles som hjemme for flere enn meg, det er jeg helt sikker på.

Hver søndag møtes vi til bønn, tilbedelse og lovprisning av Ham, som kom som vår frelser, født i en stall, død på et kors. Liturgien er oftest på et fremmedspråk for de aller fleste av oss; (ofte på latin, som ingen av oss har som morsmål!), men det er spesielt en del av søndagsmessen som jeg opplever som en spesiell gave – hver gang.

Hver søndag velger kantor Amund og prestene ut salmene vi skal synge. Og veldig ofte er det gamle, gode salmer, som jeg lærte av min mor og min bestemor, for snart 50 år siden.

Spesielt er jeg glad i to salmediktere. Deres tekster bærer jeg med meg som en bønn i hjertet i livets oppoverbakker og utforbakker.

En av dem er nordlendingen Elias Blix (1836 – 1902). Som barn på 60 og 70-tallet sang vi ofte Himmelske Fader på skolen. Jeg husker at jeg sju år gammel undret meg over hvem han der Herleguten kunne være? (For de som ikke husker teksten: *Himmelske Fader, herleg utan like...*) Jeg konkluderte med at Herleguten måtte være Jesus, en herlig gutt!

Denne, og andre salmer, har vært med meg siden jeg var barn, de er viktige referanser, en del av min kultur og identitet. De minner meg ikke bare om troen min, men om familien min og hvor vi kommer fra.

Elias Blix var en storartet salmedikter, målmann, forkjemper for alminnelig skolerett for alle i landet, stortingsmann – og forfatter av en dok-

toravhandling i hebraisk, som av en eller annen grunn aldri ble ferdig...

Anders Aschim sin biografi om ham fra 2008 åpner med å trekke frem de nydelige bokstavrimene i tekstene hans. Bokstavrim er når alle, eller mange av ordene i en tekst begynner med samme bokstav;

No livnar det i lundar, no lauvast det i li!

I år har vi sunget fedrelandsalmen – *Gud signe vårt dyre fedreland* – ved flere anledninger i St. Paul. Den er også Elias Blix sin. Og få andre sanger har vel vært mere samlende for det norske folket – det var jo den som skulle vært nasjonalsangen vår!

En samtidig av Elias Blix vokste opp på en prestegård i Småland i Sverige, og ble en av Nordens mest produktive og populære salmediktere. De aller fleste nordmenn har hørt eller sunget en av hennes salmer i begravelse, på sengekanten for barna, eller nynnnet med Carola på radioen. Lina Sandell (1832 – 1903) var teolog, forlagsmedarbeider, skribent og salmedikter. Hun opplevde å få en av sine mest kjente salmetekster sensurert og forandret på da den fikk plass i den svenske salmeboken. (Vi har også den «feile» versjonen i vår salmebok). I den nydelige begravelsessalmen *Blott en dag* skrev Lina Sandell at Gud «bär for oss en moders hjerte». I den versjonen vi synger er det forandret til faders hjerte. På Carola sin nydelige CD fra 1998 synger hun originalteksten, både på denne og andre fine salmer av Lina Sandell.

Herrene i Salmeboksredaksjonen den gangen hadde åpenbart ikke lest Jesaja særlig nøye.

*Kan en kvinne glemme sitt diende barn,
en omsorgsfull mor det barnet hun bar?*

*Selv om de skulle glemme,
skal ikke jeg glemme deg*

(Jesaja, 49,15)

*Ivrige
sangere på
galleriet
under
messen ved
festen for
Paulus
omvendelse.*

Min favoritt er likevel *Gjør det lille du kan...*

Den er trøst og oppmuntring når det kjennes ut som om det er for lite, det vi kan gjøre, det monner så lite, en dråpe i havet... Da trøster jeg meg med Lina Sandells salmeord om at «det du gjorde, det gjorde du mot meg!»

Når vi synger disse gamle salmene, samler vi oss rundt en kulturskatt og en fortolkning av vår tro. Salmer blir bønn, også når andre bønner blir glemt og gjemt og ordene ikke vil komme til oss.

Vi møtes i musikken, i sangen og i fellesskapet i kirkerommet. Vi tar salmetekstene og melodiene med oss ut etter kirken, og det synger i oss videre på veien.

Jeg er forferdelig glad for og takknemlig for at vi får lov til å synge Elias Blix og Lina Sandell (og andre salmediktere) som en del av den norske messen hver søndag.

TAKK til kantor Amund, prester og alle som arbeider med salmer og liturgi i St. Paul menighet!

HUSK

å melde adresseforandringer til menighetskontoret ved flytting.

Mange blad kommer i retur på grunn av ukjent adresse.

Adresseendring i folkeregisteret kommer ikke frem til menigheten.

KATOLSK FORUM

Neste møte blir 21. april
Tittel: "Erkebiskop Eystein Erlendson av Nidaros og reisen til Roma."
Foredragsholder: Gunnar Danbolt, professor i europeisk kunsthistorie ved Universitetet Bergen.

*Møtet er på personalrommet, St. Paul skole
Inngangspenger kr. 30*

*Styre: Thor Chr. Skavlem, Erik Andreas Holth
Hjørdis Danbolt, Erik Andvik
Kontakt: erik.andvik@katolsk.no*

FEST MED ST. PAUL

I Pauli ånd ble vi alle denne søndagen for Pauli dramatiske omvendelse, minnet på vårt oppdrag: Å vitne om Det glade budskap. Alle i denne menigheten er vi, slik som Paulus, Kristi sendebud i fremmed land, uansett hvilken nasjonalitet vi tilhører. Vi er alle kalt til å gå ut å forkynne Evangeliet der vi befinner oss. Kirken og menighetsfelleskapet gir oss åndelig føde, trygghet, tilhørighet og mot til å gjøre nettopp dette. Den Hellige Messe er utgangspunktet for alt vi er og gjør som katolske kristne. Dette ble på en særlig måte tydeliggjort denne søndagen 25. januar.

Heller ikke på menighetsfesten i gymsalen hersket det tvil om hvilken helgen vi feiret. Paulus ble behørig presentert av elever fra 7. klasse ved St. Paul skole i form av skyggespill. Informasjonen vi fikk gjennom dette, skulle vise seg nyttig for deltagelsen i Paulusquizen senere, der vinnerne ble premiert med bok om St. Paul menighet og enda en mulighet til å søke dypere inn i denne helgens liv i kapittelet om ham i boken.

Festen i år var organisert på inspirasjon fra forrige års vietnamesiske nyttårsfeiring, med en underholdningsdel før bespisning, så mer underholdning, loddsalg og allsang. Stolene var vendt mot scenen, og publikum fikk anledning til å konsentrere seg om hva som foregikk der. I sedvanlig St. Paul-stil hadde barn og ungdom en stor del av underholdningsrommet. De eldre ungdommene med sitt fengende bluegrassband, og barnekoret med sin vakre sang. Av årets overraskelser var Eritreisk gruppes Pauluslovsang med trommer og dans, og – ikke minst dansefremsvisning på ekte

vietnamesisk vis til fengende rytmer ved søstrene av Det Hellige Kors på Marias Minde. Alt til stor jubel og applaus.

Maten var som sedvanlig variert og usedvanlig god. Menigheten viser seg fra sitt aller beste når den tilsynelatende uten anstrengelser finner sammen på denne måten, – når den ber, arbeider og gleder seg sammen. De nasjonale gruppene organiserer seg innad med alt fra deltagelse i messen til forberedelse av lokaler, mat, underholdning og rydding. Festen er, slik vår sogneprest dom Alois også pekte på i sin tale – en viktig anledning til å tenke på hele vårt store fellesskap, hele menigheten – ikke kun våre egne nasjonale grupper. Det er i dette felleskapets tegn festen står, og våre store løft for fremtiden utspiller seg.

Å være Kirke har ikke bare en åndelig dimensjon. Det er ytterst konkret. Vi er mennesker som kommer sammen fysisk. Vi trenger prester, Kirkebygninger og møtepunkt. Derfor er vi avhengig av at de som er katolikker også registrerer seg. Oppfordringen ble gitt oss alle: Vær aktiv, vær våken og fortell dine katolske venner og bekjente hvor viktig det er at de registrer seg. Det er gratis, men utløser en statlig og kommunal økonomisk støtte til vår menighet, – som vi er helt avhengig av. For dem som kommer fra land der det er utrygt å være registret: Slik er det ikke i Norge! Det er trygt å være registrert i Kirken, og det gir Kirken mulighet til å nå alle katolikker med menighetsblad og informasjon om alt det den har å tilby alle sine medlemmer fra alle verdensdeler.

Øverst t.v. Barnekoret synger

Midten t. v. Skyggespill om Paulus og dans ved søstrene av Det Hellige Kors

Under t. v. Ungdommene sang og spilte

Under t. h. Gymsalen var fullsatt og Eritreisk gruppe danser

STA. TERESA AV AVILA - 500 ÅR

MYSTIKER I APOSTOLISK TJENESTE

AV ANNE SAMUELSEN OCDS

"Helgenen", "den ulydige nonnen", "vennskapets mystiker», "Ordenens mor", "kvinnelig Paulus", "kirkelærer" "reformator med humoristisk sans»".. Betegnelsen på Den uskodde Karmelordenens reformator, var i hennes samtid og også nå, mange. Men så har da også Sta. Teresa av Avila, den spanske Karmelittnonnen, født i Avila i Spania den 28. mars 1515, blitt et ikon på foreningen av det tilsynelatende uforenelige; Gud og menneskesjelen - det kontemplative og det apostoliske. Hun er med sine spektakulære mystiske erfaringer, glødende kjærlighet til Gud, utrettelige pågangsmot og lydlighet til Kirkens befaling, et strålende eksempel på en fullkommen balanse mellom Marta- og Mariakvaliter i et menneske. Hun viser oss hvordan et menneske som kompromissløst søker det intime vennskap ansikt til ansikt "med ham vi vet elsker oss", vil få nåde til å spre Guds kjærlighets ild, den som setter uutslettelige spor etter seg i menneskesjeler og også kirkehistorien.

Åndelig veiledning - mystisk forening med Jesus Kristus.

Teresa av Jesus, som var hennes klosternavn, tilbrakte sine første 27 år som karmelittnonne i Inkarnasjonsklosteret, der hun trådte inn som 20 åring den 2. november 1535. I disse årene kjempet hun mot alvorlig sykdom og fristelser, men fikk også dype åndelige erfaringer. Hennes kamper, innsikter og store omvendelse kan vi lese om i "Boken om mitt Liv". Her kan vi også lese om tilblivelsen av det lukkede, reformerte, kontemplative St. Josefsklosteret som hun grunnla (24 august 1562) for å gi nonnene en beskyttet atmosfære og anledning til bønn og forening med sin Herre. Foruten klausuren, som skjermet dem fra forstyrrelser utenfra, besto beskyttelsen i kompromissløs fattigdom, nestekjærlighet, stillhet, bønn, lydlighet, ydmykhet og hardt arbeid. Slik fikk nonnene anledning til å legge fra seg alle bindinger til

"det skapte" og bli fullkomment tilgjengelige for Gud. Målet for dem alle var at de gjennom bønnens forskjellige stadier, skulle oppnå foreningen med Jesus Kristus i det mystiske ekteskapet, slik som hun selv hadde erfart.

Klosterstiftelser og formidling

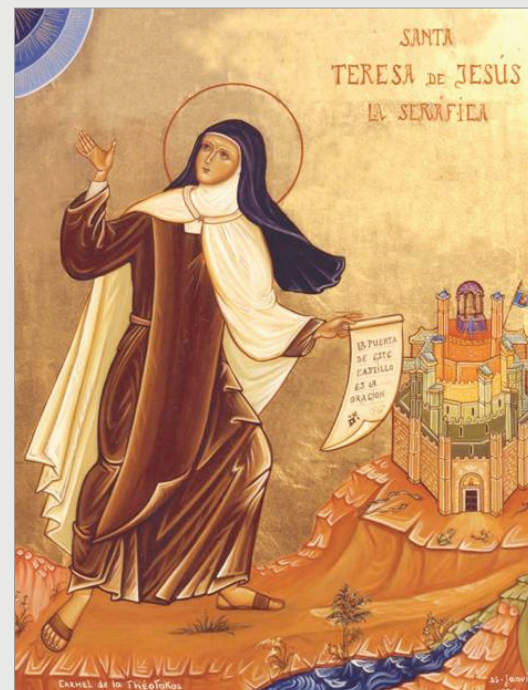
Hun fikk sine fem, kanskje lykkeligste år, som klausurert nonne i St. Josefsklosteret i Avila. Fra 1567 av, ble hun en reisende i klosterstiftelser over hele Spania. Hun stiftet ikke mindre enn 17 klostre de siste 20 årene av sitt liv (1562-1582). Samtidig forfattet hun en rekke åndelige skrifter. For dette ble hun i 1970 erklært til en av kirkens tre kvinnelige kirkelærere. Karmelordenens Teresa er stor, og ingen kan fylle hennes sko, men det var heller aldri meningen. Alt hun tenkte på mens hun virket og skrev, var at andre skulle få hjelp til se på Herren og ikke bare følge ham, men bli ett med ham - elske med hans hjerte, se med hans blikk.

Hva har hun så å tilby oss i dag?

Først og fremst: Hun knuser myten om at mystikken er en tilbaketrukket, løsrevet og selvsentrert aktivitet. Teresas originalitet ligger kanskje nettopp i det at hun kombinerer det kontemplative og det apostoliske idealet så intimt. Dette var mulig for henne fordi hun hadde et slikt klart blikk på Kristi menneskenatur. Inkarnasjonen som en konkret, men mystisk realitet i Jesus, i hans samtid, men altså også i vår egen samtid, gjennom menneskers forening med ham.

I og gjennom Kristi Kirke

Sta. Teresa ble stadig mer lydhør og mottagelig for sin Mester, fullkomment villig til å gi avkall på seg selv, sine egne ønsker, drømmer, ja til og med innskytelser som stammet like fra Herren - om det ikke ble bekreftet eller oppmuntret av hennes skriftefar. Selv ikke den indre bønne, dette

intime vennskapet mellom en elskende sjel og dens elskede, utfører man ifølge henne, for sin egen skyld. Alt, også tilsynelatende privat bønn, er for sjelenes omvendelse og Kirkens ve og vel. "Ja, det bedende menneske identifiserer seg i så høy grad med Kirken og alle hennes behov, at bønne er mer Kirkens enn hennes egen. Kirken inkarneres i det bedende mennesket." Helt konkret skjer dette gjennom Eukaristien – sentrum i det kontemplative liv.

Kristi menneskeblivelse

Kontemplasjonen, bønnens høyeste stadium, er Guds tilstedeværelse og frihet til å virke gjennom sjelen. Men mystikken er ikke en egen og hemmelig vei til Gud. Den er for Teresa fullkommen tilstedeværelse i Gud allerede her på jorden; et dypt, aktivt arbeid på frelsesverket. Det er gjennom Kristi menneskeblivelse - inkarnasjonen - at Gud kan ta sin "bolig i menneskene". Teresa står urokkelig på hvor grunnleggende det er å ha denne veien til Gud, og en av grunnene til at hun ble utnevnt til kirkelærer var nettopp: "fordi hun på en så tydelig måte satte Jesu menneskelige natur i sentrum. Gjennom å bli menneske som vi, og for oss, har Gud kommet til oss."

Nåden muliggjort gjennom menneskelig vilje og beslutsomhet - vårt JA.

Likeså kompromissløs som Sta. Teresas var på den bønnens og sakramentenens vegne, (nåden) var hun også på den andre, og ikke minst like viktige side av denne "mynten" de konkrete menneskelige aspekter, vår innsats og svar på Guds lengsel etter oss. (viljestyrte dyder): "Før jeg taler om det indre livet, det vil si om bønne, må jeg si Dem visse ting som er nødvendige for alle dem som trakter etter å vandre bønnens vei... uten dem er det umulig å være virkelig kontemplativ... Det første er kjærligheten til hverandre, det andre er frigjortheten fra alt det skapte, og det siste den sanne ydmykheten." Bønne, "den gode del", er likevel det som kommer først, og som renser mennesket fra aktivisme og selvsentrerte handlinger i det godes tjeneste. Dette er Guds "samarbeid" med et menneskes beslutsomme vilje. Men altså: Kun det som renner over fra bønnens kilde, er legitim aktivitet. Den kontemplative vet altså at all aktivitet må strømme fra et rent, elskende hjerte, at man ikke må blande sine egne saker med Guds! Her er Sta. Teresa overtydelig.

I en tid hvor timene raskt kan renne vekk for noen av enhver av oss foran forskjellige typer av skjermer og overfladiske nettverk – i en tid hvor Kirken noen ganger kan stå i fare for "å produsere flere papir enn helgener og drukne i dokumenter, kommisjoner og symposier" - trenger vi en tydelig beslutsom stemme som peker på de elskende hjerter som skal antennes av Kristi, brudgommens kjærlighet til brudesjelen, som er Kirken og også hver enkelt en av oss. Sta. Teresas råd er farget av hennes samtid, og samtidig er de evige sannheter. Vi kan le med Sta. Teresas bitende humor, krympe oss i beskrivelsen av datidens botsøvelser, men mest av alt kan vi la oss inspirere til beslutsom beslutsomhet - hennes varemerke. Ja, la oss ved dette Tersesajubileet inspireres til et liv i bønn og nestekjærlighet for og med Jesus Kristus, han som bare venter på å bli fullkomment "inkarnert" i våre liv.

CARITAS TILBYR TJENESTER OG SKAPER MØTEPLASSER I ST. PAUL

Caritas må ikke bare tilby tjenester, men også skape møteplasser, sa Jorge Nuno Mayer - leder for Caritas Europa - i sitt innlegg på sesjonen Integrering og sivilsamfunnets rolle, under konferansen som var lagt til Caritas Norges femtiårsjubileum i Oslo i høst.

TJENESTER

Tjenester kan en definere som tilbud som gis for å hjelpe folk til å komme videre. I Caritas-tankegang betyr dette at en tilbyr tjenester som er bygget på behovene til brukerne av tjenestene. Dette gjøres best ved at en lytter til brukernes behov, og i samarbeid med dem finner ut hvordan brukerne av tjenestene best kan komme til nytte for de som trenger det.

Mgr. Ndamir fra Uganda fortalte om hvordan noen hjelpeorganisasjoner kom til landet, gjorde sitt og reiste igjen, uten at de som skulle motta bistanden var skikkelig involvert i prosessen. Resultatet kan bli at tiltaket stopper opp når giverorganisasjonen trekker seg ut. Caritas Norge jobber på en annen måte - de inngår partnerskap med lokale Caritas-organisasjoner i landene de jobber i. Den lokale kompetansen blir brukt, og når Caritas Norge trekker seg ut, er det den lokale Caritas-organisasjonen som driver tiltaket videre.

Også på det lokale plan i Norge er det brukerne av tjenestene sine behov som skal stå i fokus. Istedenfor at vi hjelper dem, og de blir mottakere av hjelp, vil det være mer fruktbart at brukerne selv deltar i å både drive og lede tjenestene som selvhjelpsaktiviteter, eller likemannsarbeid som det også heter. Dette kan ikke alltid gjennomføres på alle plan, men et ideal bør det være.

Caritas Infosenter Bergen er et tjenestetilbud.

Arbeidsinnvandrere gis informasjon og veiledning, spesielt rettet mot arbeidsmarkedet, men kan også henvise til andre instanser, og løse enkle spørsmål der og da. Dersom de besøkende har kompetanse og språkkunnskaper som en arbeidsgiver kan nyttiggjøre seg, forsøker en å formidle kontakt. Dersom det som kreves for å komme seg inn på det norske arbeidsmarkedet ikke ser ut til å være tilstede, vil det kunne være mer tjenelig for den enkelte å få en realitetsorientering, med råd om å heller reise hjem. Infosenteret drives av en ansatt og frivillige fra Norge og andre land. De frivillige er en viktig ressurs, både språklig, faglig og i form av deres kompetanse bl.a. fra egen opplevd migrasjon.

Norskursene drives av frivillige, både norskfødte og innvandrere. Det er et stort behov for gratis norskurs for arbeidsinnvandrere, for ferdigheter i norsk er selve nøkkelen til det norske samfunnet.

MØTEPLASSER

Caritas St. Paul har to møteplasser; Strikkeklubben og Tirsdagsklubben. Strikkeklubben er et møtested for både innvandrerkvinner og norske kvinner i alle aldre. Fire kontinenter er representert når de møtes torsdager 17-19 i Birgittakjelleren. Produktene de lager gis til gode formål. Tirsdagsklubben, eller Tirsdagskaffen som den også kalles, er en (gratis) kirkekaffe etter kveldsmessen tirsdag. Formålet er at folk skal kunne møtes over en kopp kaffe eller te og litt kaffemat.

Caritas St. Paul samarbeider med de andre store aktørene i Bergen omkring målgruppen fat-

tige arbeidsinnvandrere, som Kirkens Bymisjon, Robin Hood Huset, Røde Kors og Frelsesarmen. Caritas St. Paul er mottaker av offentlige midler til bl.a. Infosenteret. Caritas har mottatt midler fra Justis og -beredskapsdepartementet, Extrastiftelsen, Bergen Kommune, og IMDI, i tillegg til private gaver. Dette er ikke bare bevilgninger som kommer brukerne av tilbudene til gode, men kan også sees på som en anerkjennelse av det arbeid som Caritas driver i Bergen. Infosenteret har vært i media flere ganger, og Caritas er etter hvert blitt lagt merke til og bitt tatt på alvor i Bergen. Caritas St. Paul skal være en faktor å regne med også i fremtiden, ikke for oss selv, men på vegne av, og sammen med de som trenger Caritas sine tjenester og møteplasser, både de vi allerede har, og de vi skal utvikle i årene som kommer. Til dette viktige og interessante arbeidet trenger

Caritas folk som har lyst til å jobbe i et flott fellesskap av folk fra alle samfunnslag og nasjonaliteter, i og utenfor vår menighet. Dersom dette høres interessant ut skal du bare ta kontakt.

ØYSTEIN BILDT

Bli fast Caritas-giver!

Les mer om hvordan du kan bli fast giver på www.caritas.no, eller kontakt oss på telefon: 23 33 43 60 eller på e-post: caritas@caritas.no

Bilder fra Fastelavnssøndag:

Øverst: Det ble solgt fastelavnsris til inntekt for arbeidet Caritas driver her i Bergen.

Under: Caritas St. Paul solgte fastelavnsboller i krypten etter høymessen.

DEN STILLE UKEN OG PÅSKEN I SOGN OG FJORDANE

FØRDE
Palmesøndag, 29. mars
Kl 10:00 norsk messe
Kl 12:00 polsk messe
Skjærtorsdag, 2.april
Kl 19:00
Langfredag, 3. april
Kl 19:00
Påskeaften, lørdag 4. april
Kl 19:00 påskevigilie
1. Påskedag, søndag 5. april
Kl 10:00 norsk messe
Kl 12:00 polsk messe
2. Påskedag, mandag 6. april
Kl 10:00

FLORØ
1. Påskedag, søndag 5. april
Kl 15:00

LOEN
2. Påskedag, mandag 6. april
Kl 14:00

NORDFJORDEID
2. Påskedag, mandag 6. april
Kl 16:00

ÅRDAL
1. Påskedag, søndag 5. april
Kl. 15:00 polsk messe, Årdalstangen

LIVETS GANG

Dåp
Maria Anna Targonska
Thea Nowak
Anne Sobieraj
Gerhard Jusay Vetås
Gabriel Jean Berg
Julia Sara Kowalik
Han Gia Tran
Victoria Redzio
Filip Eikevåg
Isak Suriel Marthinussen
Dennis Andreassen
Tobias Nesse
Sophia Cassandra Osorio
Leanna De La Pena Mamburam
Sofia Fasmer
Sara Denk
An-Gjertine Nguyen Johansen
Leandro Andres Sisternas
Sepulveda
Bianca Gran Acevedo
Fiadu Kimberly Sedzenam
Emily Sophia Heggholmen
Jacobsen

Lucy Varela Strøm
Iver Varela Barøy
Jonathan Junior Awere Cobbina
Esther Cobbina
Egle Beatrice Norkute
Aleksandra Nina Jander
Daniel Cao Nguyen
Mathea Adelen Dreierstad Ruud
Maya Daniela Crisera
Aleksander Faszczowy
Anika Francis
Nikola Maria Gajdzis
Astrid Lang
Noah Emilian Hernandez Haga
Patrick Dam-Rimarachin
Miriam Minh Anh Nes
Divya Packiyarajah
Simon Benedict Olsen
Filip Remme Jasinski
Carmen Maria Mindaas-Strand
Emilia Sophia Trones-Barrera
Lukas Ryszard Habbestad
Eivind Grung-Berle
Ezekiel Daria Joson

Vigsel
Agnieszka Bartoszek og
Mateusz Bartoszek
Helene Grundseth og
Stephen David White
Vien Thuy Thi Nguyen og
Ngan Cong Joseph Vu
Lan Thanh Thi Nguyen og
Vinh Ngoc Dang

Døde
Osvaldo Arietta
Edward Anthonypillai
Elba Alicia Montenegro Abarca
Jan Marie Emilie van den
Broeck
Else Margrethe Ludwig
Svein Kenneth Haga

Tatt opp i kirken
Ole Johan Iversen
Clive R. E. Bramham

EVANGELIEFORKLARING FOR BARN UNDER HØY- MESSENE PÅ SØNDAG TRENGER FLERE HJELPERE

Nå er de bare tre som gjør det, og det kan bli litt mye på den enkelte. Vi har opplegg på norsk for alle søndager og man trenger ikke å ha norsk som morsmål - så lenge man kan kommunisere med barn. Det vil bli gitt opplæring for dem som ønsker det. Er det noen som kunne ha lyst å være med på evangelieforklaring, så kan de ta kontakt med Sunniva Kristiansen.
(Telefon: 456 18 107, epost: sunkr@st.paul.no)

REDAKTØRSKIFTE I MENIGHETSBLADET

Jeg vil med dette få takke Kari Berle Nilsen for hennes utrettelige arbeid som redaktør av menighetsbladet gjennom de siste fire år. I denne perioden har menighetsbladet skiftet utseende og format. Opplaget er øket kraftig og vi har funnet frem til et nytt trykkeri og nye avtaler med Posten for å begrense omkostningene ved å sende bladet. Alt dette har hun gått inn for med stor energi og samtidig klart å gi ut et flott menighetsblad. Hjer-
telig takk til Kari og så får vi ønske påtroppende redaktør, Hege Askvik, lykke til.

DOM ALOIS

BESØK MENIGHETENS HJEMMESIDE

Her finnes:

- Kunngjøringer
- Kalender
- Adresser og telefonnummer både til ansatte og grupper i menigheten
- Referater og bilder fra det som har skjedd
- Nyttige lenker
- Annet som kan være spennende og interessant

Gå inn på www.bergen.katolsk.no

KURS MED DEN GODE HYRDE

AV REIDUN JOFRID KLEPPESTRAND

St Paul har i flere år hatt en gruppe av barn i 3-6 års alderen i den gode hyrde katekese, en gjennomarbeidet og godt utprøvd katolsk katekese som bruker Montessorri pedagogikk. Vi har i år utvidet tilbudet med en gruppe til for de små. Førstekommunionsbarna får også opplæring med denne katekesen. Vi opplever stor glede hos barna som deltar og en økende forespørsel blant foreldre. Det er stort behov for nye kateketer og kursing av eksisterende kateketer.

Menigheten hadde derfor invitert en erfaren kursholder og Montessorripedagog, Linda Kaiel fra USA til å holde kurs for oss i St Paul menighet. Da vinterferien startet og St Paul skole var tømt for elever, ble klasserommet igjen omgjort til et atrium, et rom som er innredet med bønnekrok og materiell som barna bruker for å komme nærmere Gud. Personalrommet ble disse dagene, 20-25 febr disponert som kurslokale for ca 20 entusiastiske kursdeltagere.

Her er et intervju med noen av kursdeltagerne:

Romina Salazar
Hvorfor meldte du deg på kurset?

Som kateket i førstekomunionen trengte jeg litt mer påfyll, og det hørtes veldig spennende ut.

Hva har du lært?

Jeg har lært mye om behovet for ro og ettertanke når man jobber med barn. Dette er en veldig flott måte å visualisere troen på for barn, som også hjelper de voksne.

Jeg er veldig fornøyd med at vi har hatt dette kurset, og håper at alle som kan tenke seg dette, kan bli med når vi forhåpentligvis arrangerer nytt kurs. Tusen takk til alle som arrangerer dette for oss!

Hans August Wade

Hvorfor meldte du deg på kurset?

Jeg lurte også på det i min døs, men det er vel en god investering, både for barna og for meg.

Er dette noe du kan få bruk for nå?

Jeg vet ikke helt hvordan det skal utfolde seg, men det blir spennende å se. Forhåpentligvis får barna nytte av det ganske fort.

Hva har du lært?

Jeg synes det er interessant å snakke om barnas religiøse potensialer. De har mer å lære meg, enn jeg har å lære dem.

Er dette et kurs som passer for ungdom?

Jeg kan bare snakke for meg selv, men jeg finner det spennende og lærerikt.

Thea Tande-Pham

Hva får en mor med 4 små barn til å reise fra Oslo i 6 dager på kurs?

Det er egentlig for mine egne barn. Jeg vil gi dem troen. Denne katekesen appellerer veldig godt til barna. Hvis man begynner tidlig, er det stor sannsynlighet for at barna vil få et nært og godt forhold til Gud. For meg er det den største gaven jeg kan gi dem. Små barn er mer mottakelig for troens mysterium.

Vil det du har lært her påvirke din morsrolle? På hvilken måte?

Ja. Absolutt. Hele tankegangen til Montessorri tar utgangspunktet i at alle aspekter og faser ved barnas vekst er naturlige. Jeg har lært noe om hvilken holdning jeg skal ha i forhold til barna, vise dem respekt. Jeg tror tankegangen hvor man

Glade kursdeltakere på kurs i den gode hyrdes katekese. Mange aldersgrupper var representert på kurset.

har en ovenfra- og ned-holdning overfor barn er mest utbredt i samfunnet, men her i denne katekesen kan barna vise de voksne veien, hva de har behov for, både for sin åndelige vekst, men også annen type vekst i livet sitt. Jesus sine ord om at himmelriket tilhører barna, kommer til sin fulle rett i denne katekesens.

Sunniva Kristiansen

Hvorfor meldte du deg på dette kurset?

Jeg har vært på flere kurs med Linda

(kursleder), og jeg lærer alltid veldig mye av henne når hun forteller om sin lange erfaring med dette arbeidet. Vi har praktisert den gode hyrde katekese noen år i menigheten, og vi trenger å lære mer. Det er spesielt fint at vi har fått med oss mange nye på dette kurset som kan være med å gjøre dette arbeidet.

Hva har gjort inntrykk på deg i løpet av kurset?

Presentasjonene og igjen Linda sin erfaring fra dette arbeidet i USA. Måten denne metoden henvender seg til barna på hvor man vil at barnet selv skal oppdage troen og Gud.

Hva vil du bruke kurset til?

Vi håper å få gitt denne katekesen til enda flere barn i menigheten nå etter som flere voksne har tatt dette kurset. Jeg håper å få startet opp en ny gruppe for 1 og 2 klasse neste år. Vi håper også å starte opp en førstekomunionsgruppe som bare bruker denne katekesemetoden. Disse gruppene

skal møtes ukentlig, og kanskje i SFO-tiden. Tenker du at denne katekesen kan brukes i skolesammenheng også?

Det er klart det. På sikt hadde det vært kjekt å få inkorporert dette i kristendomsundervisningen på St Paul. Dette er jo en glimrende måte å la barna få et møte med Jesus på.

Marit Beate Karaskiewicz

Hvorfor meldte du deg på kurset?

Da jeg hørte navnet (Den gode hyrde) på kurset, og så brosjyren, tenkte jeg med engang at dette må jeg melde meg på. Det var noe som ga gjenklang langt inni meg. Jeg trengte ikke tenke meg om, jeg visste at jeg måtte melde meg på.

Hvordan har kurset vært?

Det har vært som en reise gjennom de viktigste hendelsene i NT, og vi får oppleve det gjennom barnets øye og virkelighet. Det dukker opp mange spørsmål som vi kan fordype oss i videre. Gjennom den enkle fremstillingen og metoden med det konkrete materialet stilles de essensielle spørsmålene. Vi skal jo bli som barn igjen, og det er viktig å ikke intellektualisere troen. Troen er et mysterium, og det er viktig i alle aldre.

Hvordan tenker du at du vil bruke kurset?

Kanskje jeg kan få lov til å jobbe med barn i menigheten og i møte med de barna jeg møter hver dag på arbeidsplassen, familien og ellers der jeg treffer de. Dette kurset innbyr jo også til videre fordypning.

Vil du anbefale andre å gå på et slikt kurs?

Et ubetinget ja!

DEN GODE HYRDES KATEKESE - KAN DU HJELPE TIL?

Vi trenger å få laget nytt materiell for å utvide tilbudet til barna i den gode hyrde katekese. Kan du tenke deg å hjelpe til med (av)tegning, maling, sying eller trearbeid, ta kontakt med Reidun Jofrid Kleppestrand
reidunjofrid@hotmail.com eller 408 85 489

Øverst:
Mary Agnes Flavian arbeider med den gode hyrde og hans nærvær i eukaristien.

Under:
Dåpsglede. Thea Tande-Pham med sønnen Jonas og søster Agnes Lalu OP i midten

Solstrands
Begravelsesbyrå as

Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd

Døgnvakt
55 55 16 16

Hermann Foss gate 11, 5007 Bergen
Telefon: 55 55 16 16
Telefaks: 55 31 48 27

Velkommen til Solstrands Begravelsesbyrå

Solstrands begravelsesbyrå hjelper deg med alle de vanskelige gjøremål som dukker opp i forbindelse med gravferden. I den vanskelige tiden når en av ens nærmeste er gått bort, velger de fleste å overlate de nødvendige gjøremål til begravelsesbyrået. Vi ordner alt papirarbeid, transporter, blomster, musikk, sanger og dødsannonser. Vi sørger også for at de aktuelle støtteordningene kommer til anvendelse.

Avd. Laksevåg:
Damsgårdsveien 210
Telefon: 55 34 35 90

E-post: post@solstrands.no
www.solstrands.no

ST. PAUL MENIGHET

Menighetskontoret

Nygårdsgaten 3, 5015 Bergen
Kontonr: 3624.07.60031
http://bergen.katolsk.no

Menighetssekretær

May Bull Wingard, 55 21 59 50
may.bullwingard@yahoo.no
Mand., tirsd., torsd. og fred. kl 10.00 -15.00. Onsd. 14.00-1800

Sogneprest Dom Alois Arn-

stein Brodersen Can Reg.
alois.brodersen@katolsk.no
Mobil 482 77 282

Kapellan P. Edmund Reginald

Saveripillai O.M.I.
Tlf. 55 21 59 68 Mob.467 75 340

Kapellan/skoleprest Dom

Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg.
Lukas.Lorf-Wollesen@katolsk.no Mobil 976 05 327

Kapellan P. Tien Dang

Tlf. 55 21 59 65 Mob.954 09 125

Kapellan Piotr Gaćior

Tlf. 55 21 59 57 Mob.476 69 946

Kapellan Johan Dumandan

johan.dumandan@yahoo.com
Mobil 474 74 176

Kapellan Janusz Batko

Tlf.: 55 24 41 13
Mobil 99098456

Pater Aage Hauken O. P.

Finnesveien 57, 5700 Voss
Tlf. 56 51 19 64 Mob.928 82 029

Kapellan i Førde p. Marek

Zur Mobil 474 69 946

Diakon Gunnar Wicklund-

Hansen Tlf. 55 21 59 55
Priv. 55 96 13 24

Diakon Henrik von Achen

Tlf. kontor 55 58 31 20
Priv. 55 16 27 38

Katekesekoordinator

Stefan Bivand, Tlf. 55 21 59 56,
katekese.bergen@gmail.com
Mandag 10-14, onsdag 09.30-13.30 og torsdag kl. 14-18/20.

Menighetsmedarbeider

Anne Samuelsen
Tirsdag og torsdag kl 10-14
Tlf. 55 21 59 56

Kantor Amund Dahlen

Mobil 922 37 635

Sakristan Vu Thi Lac

Tlf. 55 16 67 56

Vaktmester Paul Nguyen

Tlf. 55 21 59 52
Mobil 909 82 092

Fransiskus Xaverius-

søstre, Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Søstre av det Hellige

Kors, Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Missionaries of Charity

Nygårdsgaten 3
Tlf. 55 21 59 70

St. Paul skole

Tlf. 55 21 59 00

Menighets-rådet

Alois Brodersen, formann
Ewa Bivand - leder
41663848
Erik Andreas Holth - nestleder
Quoc-Long Nguyen - PRO representant

Anne Kirsten Eek-Larsen

Małgorzata Łukaszewicz

Anne Samuelsen

Krzysztof Śledzki

Rosa Quijada

Eugene Sebastian

Johan Falkenberg

Knut H. Robberstad

Nguyễn Quốc Khánh,

Stanisław Kulczyk

Saúl Garcez

Fra Førde

Marcin Fojeik

Paweł Mielnik

Traute Dvergsdal

Fra Voss

Pål Augland

Marisa Taylor

Damian Kalawski

St. Paul Menighetsblad

Nr. 1. Mars 2015. 45. årgang.
Redaktør: Hege Askvik
E-post: hege.askvik@eninvest.net

Kontonr: 3624 07 60031

Formgivning: Redaksjonen

Trykk: Molvik Grafisk AS. Opplag: ca 11.000

Frist for neste nummer: 1. oktober

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

Returadresse: ST. PAUL KATOLSKE KIRKE,
Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN

DET SKJER:

1. kommunion 25. og 26.april.
Konfirmasjoner 30. og 31. mai.
Kristi legems fest 7. juni.

Her er noen glimt fra Kristi legems fest i fjor.

